

Regionale Klachtencommissie Wvggz West en Midden Brabant

Correspondentieadres:
Postbus 371
4600 AJ Bergen op Zoom
RegionaleKlachtencommissieWvggz@ggzwnb.nl

BESLISSING

Ex artikel 10.6 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

inzake
de heer (klager)
per adres instellingslocatie Hoofdlaan 7 te Halsteren
tegen:

GGZ Westelijk Noord-Brabant

Vertegenwoordigd door:
Psychiater mevrouw (zorgverantwoordelijke)

zaaknummer RKC 20-024

^^

Algemeen:

De commissie ingevolge de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), heeft in overeenstemming met haar reglement ex. artikel 10.4 lid 2 Wvggz, de klacht van (klager), geboren (geboortedatum) 1971, in behandeling genomen.

De commissie is betreffende deze klacht de volgende beslissing gekomen.

De klacht:

(Klager) heeft een klacht ingediend gedateerd 11 en 15 september 2020. Hij klaagt over de beslissing d.d. 10 september 2020 om hem verplichte zorg te verlenen op basis van de afgegeven zorgmachtiging. De verplichte zorg waarover (klager) klaagt betreft het beperken van de vrijheid om zijn eigen leven in te richten door het beperken van het gebruik van communicatiemiddelen. (Klager) wil zijn telefoon- en internetgebruik terug.

Ontvankelijkheid:

Klager is als cliënt van aangesloten zorgaanbieder GGZ WNB, klachtgerechtigd.

De procedure:

De klacht van (klager) is per brief ingediend, door onbekende reden is zijn brief niet tijdig bij de commissie bezorgd; mede hierdoor heeft de behandeling van de klacht vertraging opgelopen.

De conclusie van de commissie aangaande de klacht van (klager) is reeds op vrijdag 2 oktober 2020 aan de betrokkenen medegedeeld middels een verkorte uitspraak.

De hoorzitting:

De commissie, bestaande uit mevrouw mr. M. Timmermans, voorzitter, de heer H. Corthals psychiater-lid en mevrouw I. Wigger, lid, heeft gehoord;

(Klager) en per telefoon bijgestaan door mevrouw (patiëntenvertrouwenspersoon) en

Namens de zorgaanbieder de verweerders zorgverantwoordelijke en de geneesheer-directeur.

Op verzoek van de voorzitter bevestigt (klager) dat zijn klacht betreft het beperken van het gebruik van telefoon en internet.

(Klager) laat weten dat de ggz zijn leven heeft verwoest. De politie heeft zijn telefoon en computer gehackt. In 2016 vertelde een medewerker van FACT hem dat dit was gebeurd op zoek naar kinderporno. Het is bekend dat de politie alleen hackt bij terrorisme of porno. (Klager) zegt dat hij probeert zijn recht te halen maar de gemeente Bergen op Zoom niets doet.

Ingaand op de inbreng van mevrouw (patiëntenvertrouwenpersoon) over het technisch beperken van de gebruiksmogelijkheden van zijn telefoon, zegt (klager) dat hij dat niet wil; niemand mag aan zijn telefoon rommelen.

Verder zegt (klager) dat je in dit land vermoord wordt met beschuldigingen over kinderporno en dat de politie niets doet om hem te helpen. Op de suggestie om zijn advocaat hulp te vragen bij het onderzoek naar de beschuldigingen zegt (klager) dat zijn advocaat hem ook niet helpt.

(Klager) vertelt dat hij in 2012 7 weken opgenomen is geweest op de PAAZ-afdeling van een ziekenhuis, gezegd werd dat hij een waanstoornis had maar dat heeft hij niet. Momenteel krijgt hij Zyprexa en dat is medicatie voor schizofrenie, het moet niet gekker worden in dit land. Hij zegt alleen te staan in dit land en dat de medewerkers van de ggz cliënten vermoorden.

Mevrouw (patiëntenvertrouwenspersoon) brengt naar voren dat zij enige tijd geleden met medebehandelaar heeft gesproken over de optie om de telefoon en e-mail van de (klager) technisch zodanig in te stellen dat hij daarmee bepaalde nummers wel of juist niet kan bellen. Hij zou hierover met de ICT-afdeling spreken. Zij heeft daar echter niets meer over vernomen.

Verder is mevrouw (patiëntenvertrouwenspersoon) opgevallen dat in het bestreden besluit van 10 september is opgenomen dat het geldig is gedurende maximaal 12 maanden terwijl de zorgmachtiging een duur heeft van 6 maanden.

Mevrouw (zorgverantwoordelijke) licht desgevraagd toe dat zij de zorgverantwoordelijke is en dat het bestreden tot verplichte zorg door haar zelf is genomen, na meermalen met de (klager) te hebben gesproken en hem ook persoonlijk van haar besluit op de hoogte te

hebben gesteld. Medebehandelaar is arts assistent en wordt zorgverantwoordelijke genoemd in die zin dat hij de behandelaar is op de afdeling. Dit kan tot verwarring hebben geleid. Medebehandelaar heeft het besluit in overleg uitgewerkt en op papier gezet, de reden dat hij schrijft dit namens een anderen psychiater te doen in plaats van namens haarzelf is voor haar onbekend; het betreft in ieder geval duidelijk een fout, de andere psychiater is niet betrokken geweest.

Mevrouw (zorgverantwoordelijke) laat de commissie weten dat de situatie van (klager) al maanden slecht is en zich verkeerd ontwikkeld. Hij mailt en belt honderden keren naar instanties en personen. Al een maand vóór dit besluit is er overleg geweest met de geneesheer-directeur om tot een aanpak te komen. Er zijn toen afspraken gemaakt met de (klager), dit bleek maar heel kort effectief.

Ingaand op de vraag of het bestreden besluit bedoeld is om nadeel voor derden te voorkomen of ook nadeel voor hemzelf, licht mevrouw (zorgverantwoordelijke) toe dat het ook voor hemzelf van belang is. Hoe meer hij belt en mailt, hoe angstiger hij wordt en hoe heftiger hij reageert. Intern kent men zijn gedrag, voor externen is erg intimiderend. De geneesheer-directeur heeft ook geprobeerd te bemiddelen. Verder is het Centrum voor consulatie en expertise (CCE) ingeschakeld. Dit centrum heeft adviezen gegeven over de medicatie en een coach beschikbaar gesteld om de medewerkers die met de (klager) werken wekelijks te coachen in de omgang met zijn gedrag zonder dwang te gebruiken. Mevrouw (zorgverantwoordelijke) zegt dat men de maximaal mogelijk inzet pleegt in de zorg voor (klager).

Gevraagd naar overleg met de familie, laat mevrouw (zorgverantwoordelijke) weten dat er contact is met zijn broer en dat deze bezorgd is omdat (klager) soms uitspreekt er niet meer te willen zijn.

Gevraagd of het besluit effectief is, zegt mevrouw (zorgverantwoordelijke) dat het nog niet het geval is. Hij is ook agressief geweest. Daarom is in overleg met het CCE ook zijn medicatie aangepast met als doel zijn angst te reduceren.

Wat betreft de te verwachte duur van de beperkingen laat mevrouw (zorgverantwoordelijke) weten zij hoopt met een extra EMDR- traject, de juiste bejegening en de medicatie tot verbetering te kunnen komen. De 12 maanden genoemd in het besluit betreft een vergissing, 6 maanden zou volgens de zorgmachtiging maximaal zijn maar ook dat vindt zij te lang.

De heer (geneesheer-directeur) laat weten dat hij gisteren overleg heeft gehad met het Veiligheidsberaad waarbij ook politie en gemeente deelnemen; hij heeft daar afgesproken dat de instelling al het mogelijke zal doen om de overlast door (klager) te beperken en de maatschappij te beschermen.

Het oordeel van de commissie:

Op grond van de ingebrachte stukken zijnde, het klaagschrift, het schriftelijke verweer zijdens de instelling, de onderdelen van het patiëntendossier en hetgeen betrokkenen ter zitting hebben verklaard, overweegt de commissie als volgt.

De commissie stelt vast dat (klager) gediagnosticeerd is een stoornis in schizofreniespectrum- en andere psychotische stoornissen en in de accommodatie is opgenomen op grond van een zorgmachtiging, geldig tot 13 februari 2021.

De rechtbank heeft in deze zorgmachtiging een aantal maatregelen opgenomen die kunnen worden ingezet als verplichte zorg; hieronder ook de maatregel die in het bestreden besluit

is genomen, te weten de aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten. In casu in de vorm van het beperken van het gebruik van telefoon en internet.

In artikel 8:9 van de Wvggz zijn voorwaarden opgenomen waarbij de zorgverantwoordelijke kan overgaan tot uitvoering van de in de zorgmachtiging opgenomen vorm verplichte zorg ter voorkoming van ernstig nadeel.

De commissie overweegt dat afdoende is gebleken dat de zorgverantwoordelijke zich op de hoogte heeft gesteld van de actuele situatie van klager, met hem heeft overlegd voor zover zijn gesteldheid dat toeliet en dat zijn wilsbekwaamheid is getoetst en vastgelegd. Dit blijkt uit de dagrapporten van o.a. 10 september van mevrouw (zorgverantwoordelijke) en de heer (medebehandelaar) en uit de motivering bij het bestreden besluit.

Aanmaker (zorgverantwoordelijke):

"Situatie rond pt loopt erg uit de hand. Steeds meer mensen benaderend waar hij schreeuwt Vermoord te worden. Ook particulieren worden hiervoor benaderd. Daarnaast daarstraks dreigend aan balie in hoofdgebouw om klachtencommissie of te spreken raad van bestuur. Receptioniste reageerde angstig. Pt komt dan terug gewandeld en doet alsof er niets is gebeurd. Opnieuw daarnaast vele mails ontvangen van zijn stalking.

Hierop heb ik besluit genomen om vrijheden volledig in te trekken en ook de communicatie middelen computer en telefoon. Pt mag onder begeleiding van VPK familie bellen indien hij dit wenst.

Ik heb pt hiervan op de hoogte gesteld. Hij ontkent dreigend te zijn en benoemt een gewoon gesprek te hebben gehad. Hem aangegeven dat dit als dreigend werd ervaren. Hem ook opnieuw gezegd dat we hem willen helpen en niet vermoorden. Artikel ivm intrekken vrijheden en communicatiemiddelen is hem bezorgd.'

Aanmaker (medebehandelaar):

"Betrokkene is tijdens een wandeling, zonder dit van te voren te bespreken, naar de receptie gegaan en heeft zich dreigend opgesteld: hij eiste met de directie te spreken ivm een grote schending van de mensenrechten. Heeft ook vandaag weer 3x naar dezelfde wildvreemde persoon gebeld om daar schreeuwend zijn beklag over moord en onrecht door het GGZ WNB te melden.

De psychiater heeft met betrokkene gesproken en achtte hem wilsonbekwaam om adequaat om te gaan met communicatiemiddelen.'

Artikel 8:9 Wvggz vereist verder dat het besluit tot uitvoering van de verplichte zorg op schrift wordt gesteld en door de geneesheer-directeur aan de betrokkene wordt bekend gemaakt onder vermelding van zijn klachtrecht en zijn recht op bijstand. De commissie heeft vastgesteld dat aan deze eisen is voldaan per brief van 11 september 2020 van de heer (geneesheer-directeur).

Aangaande de rechtsbeginselen van proportionaliteit, effectiviteit en subsidiariteit en veiligheid die krachtens artikel 2:1 wet Wvggz in acht dienen te worden genomen overweegt de commissie dat afdoende is gebleken dat de behandelaars gedurende geruime tijd getracht hebben om zijn gedrag, dat ernstig nadeel brengt voor zichzelf en derden, te beïnvloeden middels passende bejegening, afspraken en medicatie. Nu deze inspanningen geen resultaat hebben gehad (er zou eerder sprake zijn van verdere verslechtering) acht de commissie de maatregel van het beperken van telefoon en e-mailgebruik subsidiair en proportioneel. Temeer nu klager het gebruik van de communicatiemiddelen niet geheel is Klachtzaak 20-024

ontnomen. Gebleken is dat hij die kan blijven gebruiken mits onder toezicht van medewerkers om overlast aan derden te voorkomen. De effectiviteit voor zover het betreft het toebrengen van nadeel aan derden (waaronder instanties en hulpdiensten) is vanzelfsprekend nu klager verhinderd wordt om deze te benaderen. Of de maatregel ook effectief zal zijn voor wat betreft het tegen gaan van oplopende stress en angst bij intensief telefoon en e-mail contact voor klager zelf, is nog niet duidelijk maar de commissie acht dat aannemelijk.

Dit alles in aanmerking nemend acht de commissie de klacht van (klager) ongegrond.

Aanvullend hecht de commissie er aan op te merken dat de naamvermelding van de betrokken zorgverleners in de documentatie onzorgvuldig is geweest en tot onduidelijkheid bij klager had kunnen leiden. De commissie doelt hierbij op het feit dat zowel mevrouw (zorgverantwoordelijke) als de heer (medebehandelaar) zorgverantwoordelijke worden genoemd en dat in het bestreden besluit vermeld is dat het besluit namens een andere psychiater door de heer (medebehandelaar) is ondertekend. Aldus wordt een niet-betrokken psychiater genoemd en blijft de verantwoordelijke psychiater onbenoemd. De commissie heeft aan het onvermeld blijven van mevrouw (zorgverantwoordelijke) als besluitnemer geen gevolgen verbonden omdat uit het dossier en haar verklaring ter zitting haar rol duidelijk is geworden.

Ook het vermelden van een 12 maanden termijn in het besluit daar waar de zorgmachtiging slechts een duur van 6 maanden heeft, acht de commissie getuigen van een gebrek aan nauwkeurigheid in de documentatie.

Datum uitspraak : Halsteren, 30 september 2020

Datum verzending : Bergen op Zoom, 8 oktober 2020

Voorzitter

Mevrouw mr. M. Timmermans

Secretaris

Mevrouw mr. C. Torres

Beroepsmogelijkheid: binnen 6 weken na de dag van verzending van deze beslissing kunnen klager en of zorgaanbieder een verzoekschrift bij de rechtbank indienen ter verkrijging van een beslissing over de klacht.

Bij het verzoekschrift moet een afschrift van het klaagschrift en van deze beslissing op de klacht meegestuurd worden.

I.a.a. : Advocaat van klager
Vertegenwoordiger (indien van toepassing)
Geneesheer-directeur
Aangeklaagde(n)
Zorgverantwoordelijke
PVP (indien toestemming van klager)
Inspectie voor de Gezondheidszorg en Jeugd